

ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವರಡೂ ಚಂದಪ್ಪನ ಮೇಲಿತ್ತಾದರೂ ಅದೇಕೋಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರುತ್ತಾರೆ. ಹಸಿವಿನಷ್ಟೇ ಶೈವಾಗಿ ಬಿಡ್ಡೇ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೇಹ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಚಂದಪ್ಪ ಪೂರ್ವೇ ಸಬಹುದೆಂಬ ಉಳಿಟ್ಟವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಲೇ ಆಕೆ ಅದೇಮೊಂದು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದರೂ ಸಹ ಚಂದಪ್ಪನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ! ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಆತನೆಂಜಿನ ದೌರ್ಬಲ್ಯವೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಚಂದಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ಆ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಮಂಗಲವ್ವನ ಎದುರು ಎಂದೂ ಒಷ್ಣಿಕೊಂಡಿರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಂಟ ಜನರು ಬೆಣ್ಣೆ ಹಿಂದೆ ವೈಗ್ಯಾವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿಚಾರ ಆತನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು. ಆ ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಮಂಗಲವ್ವನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ನೆನಪಾಗಿ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆತನ ಮನೋ ನೆಮ್ಮೆದಿಯನ್ನೇ ಕಹಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಕ್ಷಣೆ ನೆನಪುಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಸುಳಿಯದೇ ಹಾಸುಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗಲೇ ಮಂಗಲವ್ವನೆಂಳಿಗೆ ಬಯಕೆಗಳು ಹುಳ್ಳಿದ್ದು ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಲು ಚಂದಪ್ಪನನ್ನು ದೇಹ ಸುಖಿಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆತ, ‘ಆದ್ ಲೋಡಿ... ನಿನ್ನ ಮೃಯಾಗ ವಿಷ್ಣು ತಿಂಡೆದ? ಸುಮ್ಮು ಬಿಡ್ಡಕೋಣೆ...’ ಎಂದು ಬ್ಯಾದು ಆಕೆಯನ್ನು ಸುಮ್ಮುನಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇದೆಲ್ಲ ದಿನ ಕೆಡಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಳೊಡಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ದಿನ ವಿರಹ ವೇದನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯತೋಡಿದ ಮಂಗಲವ್ವ, ತನನ್ನ ಶೃಂಗಪಡಿಸಿದ ಚಂದಪ್ಪ ಅದೆಂಥ ಗಂಡಸು ಎಂದು ಆತನ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಗೆ ಪಡಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆತನ ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದಾಗಿ ಆಕೆ ಲೇಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ವಿರಹ ವೇದನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಡೆತೋಡಿದಳು. ಆದರೆ, ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿಯೇ ಮಂಗಲವ್ವನ ದೇಹ ಬಯಕೆಯನ್ನು ತಡೆರಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂಬಂತೆ ವಿಧಿಯು ಮಲ್ಲೇಶಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಕೆಗಳನೇ ಗೊತ್ತಾಗದಂಗೆ ಆಟವಾಡುವ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿತ್ತು!

***

ಚಂದಪ್ಪನ ಗೆಳೆಯನೇ ಆಗಿದ್ದ ಮಲ್ಲೇಶಿಯು ಆಗಾಗ ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮನಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನಾಡಿನಿಂದ ಆತ ಮಂಗಲವ್ವನಿಗೂ ಪರಿಸಿತನಾಗಿದ್ದ. ನೋಡಲು ಧೇರ್ ಮನುಧರನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆತ ಚಂದಪ್ಪನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮನಗೆ ಬುದಾಗಲೇಲ್ಲ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಂಗಲವ್ವನೆಂಳಿಗೆ ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಯಕೆಗಳು ಹುಳ್ಳಿದ್ದು ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಲ್ಲೇಶಿಯ ಚೆಂದನೆಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗಿದ್ದ ಆಕೆ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೇ ಆತನ ಮಾರಿಯನ್ನೇ ನೋಡತ್ತ ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ, ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆತನಿಗೆ ಮಂಗಲವ್ವನ ಮನದ ಇಡೀ ಏನಿರುಹುದು ಎಬ್ಬಿದು ಉದಾಗಲೇ ತೀಡುಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ಇಡೀ ತನ್ನ ಇಡೀಯೂ ಸಹ ಆಗಿತ್ತಾದರೂ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ವೇ ಹೊಳೆಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರಿಭಿರ ನಡುವೆ ಚಂದಪ್ಪ ಅಡ್ಡಗೊಡೆಯಾಗಿದ್ದ. ಈ ಅಡ್ಡಗೊಡೆಯನ್ನು ಹಾರಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಧೈರ್ಯ ಮಲ್ಲೇಶಿಯಲ್ಲಿತ್ತಾದರೂ ಅಂಥದೊಂದು ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಆತನೂ ಸಹ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಮಲ್ಲೇಶಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಂಗಲವ್ವ ಕಳ್ಳುಗಳಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳಾಡಿನಿಂದ ಆಕೆಯೂ ಸಹ ಆ ಸಮಯವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ನಡುವೆ ವಿಚಾರ ಹೀಗಿರುವುದರ ಅರಿವು ಚಂದಪ್ಪನಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅವರಿಭೂರೂ ಅಂಥಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅದೊಂದು ದಿನ ಮಟ ಮಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಚಂದಪ್ಪ ಮನಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲೇಶಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಂಗಲವ್ವ ಹಾಸುಗೆಯನ್ನು ಹಂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಚಂದಪ್ಪನಿಗೊಳ್ಳುವರೆ ಇದ್ದ ತನ್ನ ಮೀಸಲನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಂಡಳು! ಆ ಮೂಲಕ ಆಕೆ ಅದೇಮೊಂದು ದಿನಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಒಳಗೊಳಿಗೇ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದ

‘ಮಂಗಲವ್ವ, ಹಿಂಗ ಅಂತೀನೆಂತ ತಪ್ಪು ತೀಲಿಬ್ಬಾಡ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಆಗ್ಗಾವ! ಹಿಂಗಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೈಮಿಂರಿ ಹೋಗೆದ. ಅದಕ್ಕೂ ನನಗೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಕ್ಕೇ ಬರಲಾರದಂಗಡ. ಇನ್ನೇನಿದೂ ಈ ಟೈಮಿನಿನ್ನಾಗ ನೀನು ಧೈರ್ಯ ತಗೋಬೇಕು...’